

[Steenholdt]

ikke kun et spørgsmål mellem Grønland og EF, men i høj grad også et spørgsmål om forholdet mellem Danmark og Grønland. Hvis 20-25 pct. af anlægsudgifterne og 50 pct. af erhvervsuddannelsen i Grønland bortfalder, kan det grønlandske samfund selvfølgelig ikke undgå nedsættelse af levestandarden. Det nytter ikke noget, at landsstyreformand hr. Motzfeldt ikke forventer nedsættelse af levestandarden. Grønlands eventuelle udmeldelse vil derimod næppe berøre EF. Det er meget mere alvorligt, at Grønlands eventuelle udmeldelse af EF kan komme til at medføre alvorlig forstyrrelse i danske og grønlandske relationer. Så længe Grønland i den grad er afhængig af dansk økonomi, og så længe Danmark er medlem af EF, vil Grønlands eventuelle udmeldelse af EF medføre en masse konfrontationsmuligheder mellem hjemmestyret og rigsmyndighederne. Det tilskud, som Grønland i dag modtager fra EF, er en ret, som Grønland har som medlem af EF. Det er penge, som er afsat i EF til udviklingen af erhvervsmæssigt tilbagestående egne i selve EF, penge, som EF-medlemslande kan ansøge om at få, hvis en række betingelser er opfyldt. Hvis Grønland melder sig ud af EF og derefter binder sig til EF gennem en associeringsordning, og hvis Grønland skulle modtage bidrag fra den europæiske udviklingsfond, er det ikke en ret, men en gave, en u-landsbistand.

Jeg ved ikke, om den danske regering i samarbejde med Grønlands landsstyre vil være bekendt at ansøge EF om u-landsbistand. Kan man være bekendt, at en regering, der er sat til at styre et af de mest velhavende samfund i verden, ansøger EF om u-landsbistand til et land, det er i rigshed med? Kan man overhovedet tænke sig at modtage penge fra Den europæiske Udviklingsfond? Den er oprettet for at bistå langt fattigere og langt mindre udviklede lande.

Dette er blot en smagsprøve på en af de mange konfrontationsmuligheder, Grønland og Danmark skaffer sig, hvis Grønland bliver meldt ud af EF, og den skal ses på baggrund af, at den danske regering klart tilkendegiver, at Danmark ikke giver nogen kompensationsfor de penge, som Grønland taber ved en eventuel udmeldelse af EF.

For 2-3 år siden fortalte vi EF-modstanderne i Grønland, at der for Grønland ikke findes noget alternativ til EF. Siumutpartiet

har foretaget undersøgelser i de samme 2-3 år og har fundet ud af, at det bedste alternativ til EF såmænd er EF. Det er da trods sagens alvor meget morsomt.

Regeringen er ikke helt uden skyld i den situation, vi befinder os i. Regeringen har desværre ikke benyttet sig af et sprog, som siumutpartiets ledere forstår. Hvordan kan det f. eks. være, at landsstyreformand hr. Motzfeldt i sin tale ved landstingets åbning kunne fortælle den grønlandske befolkning, at han er sikker på en associeringsordning med EF i tilfælde af Grønlands udmeldelse af EF, når den danske regering ved, at samtlige andre EF-lande skal gå ind for Grønlands associering med EF?

Hvordan kan det være, at EF-modstanderne med siumutpartiets landsstyre i spidsen kan blive ved med at fortælle den grønlandske fanger, at EF ingen interesse har for ham, når det grønlandske landsstyre aldrig har rettet en officiel henvendelse til EF med et forslag om en ordning? Det er ikke rimeligt, at EF får skylden, når EF ikke har haft anledning til at tage stilling til spørgsmålet.

Som valgt af partiet atassut repræsenterer jeg cirka halvdelen af den grønlandske befolkning i denne sag. Vi går ind for Grønlands fortsatte medlemskab af EF. Det gør vi, dels fordi medlemskabet af EF er en af forudsætningerne for Grønlands erhvervsmæssige udvikling og dermed mulighederne for at give Grønlands hjemmestyre et dybere indhold, dels fordi udmeldelse af EF ville være indledningen til en alvorlig forstyrrelse i samhørigheden mellem Grønland og Danmark. Grønland og Danmark har brug for hinanden. Atassut ønsker ikke, at forholdet bliver ødelagt.

Til slut vil jeg meddele, at jeg fortsætter mit valgtekniske samarbejde med socialdemokratiet i det nye folketingsår.

Lindenskov (S):

Statsministeren har i sin åbningsredegørelse understreget nødvendigheden af en handlekraftig erhvervspolitik. Jeg vil gerne være med til at understrege denne absolutte nødvendighed, nemlig at få det danske samfund i beskæftigelsesmæssig og økonomisk balance.

For den del af riget, der omfatter Færøerne, vil jeg understrege nødvendigheden af at